

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2406/2024
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство здравља РС, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1386/2024 од 15.05.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1386/2024 од 15.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању П1 404/23 од 21.02.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена је обавезана да тужиљи на име потраживања која има према Здравственом центру Врање, по решењу Основног суда у Врању Ии 184/2021 од 26.02.2021. године исплати и то: на име главног дуга за период од 01.07.2017. године до 31.04.2020. године укупно износ од 130.400,00 динара, у појединачним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датуми доспелости ближе наведени у овом ставу изреке; износ од 46.816,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом на износ од 24.000,00 динара почев од 15.01.2021. године до исплате и износ од 10.136,00 динара на име трошкова извршења. Ставом другим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиле у делу у којем је тражила да се тужена обавезе да јој на име трошкова насталих пред јавним извршитељем исплати 8.645,76 динара. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 76.594,00 динара са законском затезном каматом на износ од 49.500,00 динара од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1386/2024 од 15.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, број 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“, број 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpv.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководилац са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају, ревизију тужене је потписало лице А. Стевановић „за заменика државног правобраниоца Сашу Станојевића“, које нема својство заменика државног правобраниоца, па је иста недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић